

stilling den 1ste Mai 1859. Udvalget har, for at opnaae Genstemmighed i dette væsentlige Punkt, troet at burde frasælde sin Formening angaaende de nærværende Landvæsencommissairs Afgang, da det jo var antageligt, at Størstedelen af dem vilde blive gjenvalgt, og det kan jo i det Hele taget ogsaa have sin Fordeel, at de Mænd, som allerede ere vante til Forretningerne, kunne vedblive i nogen Tid at fungere; det vil dog ialtsald ikke vare længe, inden de, som nu ere Landvæsencommissairer og maatte være mindre skikede dertil, ville afgaae, eller ogsaa ville de ikke blive benyttede, saa at Tilstedeværelsen af enkelte Mænd, som man maaskee maatte ønske ffernede, ikke vil udøve nogen væsentlig Fare. Det vil desuden sees, at naar et Mindretal af Udvalget har indstillet, at man vedblivende skal holde paa, at de nuværende Landvæsencommissairer skulle ophøre at fungere, saasnart den første Udnævnelse af nye Landvæsencommissairer har fundet Sted, saa vil dette være i Strid med den Overenskomst, som nu er tilveiebragt imellem Ministeriet og Udvalget, hvilken Overenskomst fra Ministeriets Side naturligtvis er bygget paa, at Forslaget, saaledes som det foreligger fra den ærede Minister, tiltraadt af Udvalgets Fleertal, i det Hele taget bliver antaget, og Udvalgets Fleertal troer derfor ikke at kunne tilraade Thinget at vedtage det Forslag, som er stillet af Udvalgets Mindretal.

Hvad de Forslag angaaer, som ere stillede til § 1 deels af 16 ærede Medlemmer og deels af et enkelt Medlem, da gaar de ud paa Noget, som allerede under Forhandlingerne i Udvalget var bragt paa Bane, men ikke fandt Udvalgets Bifald. Disse Forslag gaar ud paa nærmere at bestemme Antallet af Landvæsencommissairer, og hvorledes de skulle fordeles over Amtsaadsdistricterne. Udvalget fandt, at naar det kunde overlades Amtsaadet at vælge Landvæsencommissairer, saa maatte det ogsaa kunne overlades til Amtsaadet at kunne bestemme deres Antal, da Amtsaadet bedst maatte kunne overse Forholdene og vide, hvorvidt det vilde være rigtigt at ansætte saa mange, som her er foreslaaet, nemlig 2 for hvert Herred. Hertil kommer endnu, at naar Val-

get tillige skulde begrænses saaledes, at de Valgte skulde være bostdende i hvert Herred, saa vilde man derved maaskee forhindre Amtsaadet i, at vælge de Mænd, som vare bedst skikede til Bestillingen, idet det ikke kan ansees for givet, at der i hvert Herred netop findes 2 Mænd, som ere skikede dertil, eller i alt Fald, at disse To vilde være de bedst skikede. Det Hensyn, som ligger til Grund for Forslagets Rimelighed, nemlig at have Landvæsencommissairer saa nær ved Aastedet som muligt, vil dog maaskee ligesaavel kunne finde sin Fyldestgjørelse uden en saadan Bestemmelse. Det kunde nemlig gjerne hænde sig, at en Mand, som boede i et Naboherred, dog i Grunden boede nærmere ved Aastedet end den, der boer i selve Herredet. Jeg maa endvidere, naar der er foreslaaet, at der skal være 2 Landvæsencommissairer i hvert Herred, gjøre den Bemærkning, at det ikke klart fremgaar af Forslaget, om der menes den geistlige Inddeling eller den Samling af Herreder, som er lagt til Grund for den verdslige, juridiske Inddeling her i Landet, og desuden er det ogsaa Tilfældet, at Herreder ere deelte saaledes imellem Amtsaadsdistricter, at der undertiden kan være et mindre Stykke af et Herred, der ligger i et andet Amtsaadsdistrict end det, hvortil Resten hører, og det vilde vistnok være urigtigt for et saadant mindre Stykke af et Herred at udnævne to Landvæsencommissairer. Jeg troer derfor at maatte fraraade Thinget at antage noget af disse Forslag, der, saavidt jeg kan see, falde sammen, alene med den Forskiel, at det Forslag, der er stillet af 15 ærede Medlemmer, tillige har optaget den Bestemmelse, at de nuværende Landvæsencommissairer skulle afgaae den 1ste Mai 1859, hvorom jeg allerede tidligere har udtalt det Fornødne. Endvidere er der til § 2 stillet det Forslag, at Landvæsencommissairernes Functionstid skulde bestemmes til 3 Aar istedetfor, som af Udvalget foreslaaet, til 6 Aar. Udvalget maa fraraade denne Forandring, der vilde have tilfølge, at de Mænd, der bleve valgte, ikke vilde blive istand til at fungere saalænge, at de ret kunde komme ind i Forretningerne, og, naar dette var skeet, vilde de efter dette Forslag maaskee blive nødte til at